

LISTY GALANTSKÝM 12

Bratia a sestry,

od 19. 12. 2020 do 10. 1. 2021 je vyhlásený zákaz vychádzania. Jednou z výnimiek je cesta na bohoslužby. Napriek tomu si nemyslíme, že v čase pandémie šíriacej sa vzduchom je múdre a správne sa stretávať. Naše kostoly sú malé a pri dodržaní všetkých pravidiel by sme mohli byť v chráme len niečo vyše jednej desiatky. Preto sme v širšom predsedníctve rozhodli, že bohoslužby v čase zákazu vychádzania mať nebudeme. Budeme chrániť seba aj Vás tým, že zostaneme doma v izolácii. Všetci vnímame, že sa situácia radikálne zhoršila a, každý z nás má vo svojom okolí niekoho, kto touto chorobou prešiel alebo práve prechádza. Rešpekt a opatrnosť voči dôsledkom Covid19 je pre nás správnu odpoveďou.

Hoci budú tieto vianočné sviatky zvláštne, radi by sme zostali s Vami v kontakte prostredníctvom distribúcie Listov galantským. Zároveň Vás pozývame spolu s nami sledovať vysielanie bohoslužieb v rádiu a televízii. Doma si môžeme počas vysielania bohoslužieb bez rúšok zaspievať vianočné piesne. Pripravili sme pre Vás aj domáce služby Božie pri štedrovečernom stole.

Štedrý večer, 16:04 hod. Rádio Regina
Piesne ES: 19, A10, 5, 14, A11, 60

Štedrý večer, 17:00 hod. TV TA3
Piesne ES: 25, A16, 11, 42, 60

Prvý sviatok vianočný, 10:00 hod. na STV2
Piesne ES: 42, 34, A13, 54, 35, A14, 592

Nedeľa, 9:05 hod. Rádio Regina
Piesne ES: 37, 55, 36, 53, A16

Milí priatelia, ak Vám môžeme poslať LG elektronicky, napíšte nám. Zvlášť v tomto čase by to bolo pre nás jednoduchšie a bezpečnejšie.

So želaním požeňnaných Vianoc

Miroslav Kerekréty, zborový farár

Kázeň na 4. adventnú nedeľu, 20. decembra 2020

„A toto je svedectvo Jánovo, keď židia z Jeruzalema poslali k nemu kňazov a levítov, aby sa ho spýtali: Kto si ty? Vyznal a nezaprel. Vyznal: Ja nie som Kristus. I spýtali sa ho: Čo teda? Si Eliáš? Povedal: Nie som. Či si prorok? Odpovedal: Nie! Povedali mu teda: Tak kto si? Aby sme dali odpoveď tým, ktorí nás poslali: čo hovoríš sám o sebe? A on povedal: Ja som hlas volajúceho na púšti: Vyrovňavajte cestu Pánovi, ako povedal prorok Izaiáš. A poslovia boli z farizejov; opýtali sa ho teda: A tak prečo krstíš, keď nie si Kristus, ani Eliáš, ani prorok? Ján im povedal: Ja krstím vodou, ale medzi vami stojí Ten, ktorého vy nepoznáte. Ten, čo prichádza po mne, a ja nie som hoden rozviazať Mu remienky na obuvi. Toto sa stalo v Betánii za Jordánom, kde Ján krstil.“

Evanjelium podľa Jána 1,19-28

Bratia a sestry,

veľkým požehnaním je nájsť a prijať svoje miesto na tomto svete. Keďže sa však pod vplyvom okolností toto miesto neustále mení, musíme hľadať vždy znova a znova. Práve v poznaní svojho miesta som vždy obdivoval cyklistu Petra Sagana. On nikdy netúžil byť víťazom celej Tour de France, pretože vedel, že je špurtér a nie vrchár. V jednotlivých ročníkoch získaval víťazstvá v bodovacej súťaži a obliekal zelený dres. Peter Sagan našiel v cyklistike svoje miesto a v tom vynikal nad ostatnými. Myslím, že v tomto čase si aj on hľadá svoje nové miesto. Hovorím o tom preto, lebo aj Ján Krstiteľ presne poznal svoje miesto a úlohu na tomto svete. Nepodľahol davom, ktoré ho vyhľadávali a počúvali na púšti. Nestúpala mu sláva do hlavy ani pýcha do srdca, keď sa ľudia na základe jeho zvesti nechali krstiť krstom pokánia a pýtali si rady, ako zmeniť svoj život. Na otázku zástupcov náboženskej vrchnosti jasne odpovedá: Ja nie som Kristus. Hovorí to s absolútnou istotou a hneď k tomu pridáva, aká je jeho úloha. *„Ja som hlas volajúceho na púšti: Vyrovňavajte cestu Pánovi...“* Aké bolo teda miesto a úloha Jána Krstiteľa na tejto zemi?

1. **Ján bol radostným a presvedčivým svedkom** prichádzajúceho Pána na túto zem. Rozdiel medzi svedkom a informátorom je v tom, že informátor hovorí iba o tom, čo počul, dozvedel sa neraz z chýrov a fám. Svedok naopak je využiteľný aj na súde, lebo hovorí to, čo videl na vlastné oči, zažil na vlastnej koži alebo s čím má osobnú skúsenosť. Ján celou svojou bytosťou prežíval skutočnosť prichádzajúceho Krista a túto zvesť vždy znova pútavým spôsobom zvestoval svojim poslucháčom. Celý spôsob jeho života

potvrďoval slová vychádzajúce mu z úst. Preto ho nikto nespochybnil a získal si takú vážnosť, že si ho začali myliť so zaslúbeným Mesiášom. Takéto svedectvo funguje aj dnes. Je aj našou úlohou hovoriť o tom, čo sme zažili so svojím Bohom v zmysle slov: „*Lebo z plnosti srdca hovoria jeho ústa.*“ L 6,45

2. Ján bol pripravovateľ cesty Pánovi. Aj my máme skúsenosť, že keď nás veci, udalosti prekvapia, zaskočia, nevieme reagovať. Potom, keď sa nám všetko rozleží v hlave, nám na um prichádzajú slová, ktorá sme mohli povedať alebo spôsoby, ako sme mali zareagovať. Inak reaguje človek, ktorý je pripravený na to, čo príde, a inak ten, ktorý to nečakal. Izraelský ľud dlho očakával zaslúbeného Mesiáša, ale očakával ho už tak dlho, že málokto veril, že práve jeho generácia bude tou, v ktorej sa naplnia proroctvá o ňom. Jánovou úlohou bolo pripraviť súčasnú generáciu na to, že sa budú diať výnimočné udalosti, ktoré boli predpovedané už pred stáročiami ústami prorokov. Pozýval ich, aby hľadali súvislosti medzi proroctvami a udalosťami, ktorých sú svedkami. Cieľom tejto prípravy bolo, aby v Ježišovi z Nazareta spoznali zaslúbeného Mesiáša a uverili v Neho. Aj my sme poslaní do svojich rodín, medzi priateľov, kamarátov, kolegov, susedov, ale i úplne cudzích ľudí pripravovať cestu do ich života a srdca nášmu Pánovi, aby tí „naši“ uverili v Ježiša Krista a urobili Ho Pánom svojho života tak, ako Izraelci spoznali v Ježišovi zaslúbeného Mesiáša. Neraz, žiaľ, namiesto prípravy cesty, túto cestu zatarasíme rôznymi zlyhaniami, ublíženiami, krivdami, nesprávnymi reakciami či zraňujúcimi slovami.

3. Ján jasne poukazoval na Krista! „*Ja krstím vodou, ale medzi vami stojí Ten, ktorého vy nepoznáte. Ten, čo prichádza po mne, a ja nie som hoden rozviazať Mu remienky na obuvi.*“ Z týchto slov jednoznačne vyznieva, že nie Ján je dôležitý, hoci za ním vychádzali ľudia na púšť počúvať ho. Naozaj dôležitý je Ten, ktorý prichádza po ňom. My, ľudia, sa niekedy necháme strhnúť vlastnou dôležitosťou, radi rozprávame, ako vieme veci zariadiť, aký máme vplyv, koho poznáme. Niekedy aj naše svedectvo o viere v Ježiša Krista „smrdí“ človečinou. Ján nám dáva lekciu pokory, že nie sme stredobodom vesmíru. Svojím životom, ale aj svojim svedectvom máme jednoznačne poukazovať na Spasiteľa sveta. Viera vo vteleného Boha má byť stredobodom našej celoživotnej zvesti, aby spolu s nami mohli byť zachránení mnohí, najmä tí, ktorí sú blízki nášmu srdcu.

Nájst' svoje miesto ako človek, ale najst' ho aj ako Božie dieťa je veľkým šťastím. Pokora pred Bohom je dobrým začiatkom. *Miroslav Kerekrety*

Domáce Služby Božie pri štedrovečernom stole 2020

(Pred večerou, pred preberaním darčiekov, pod vianočným stromčekom - vedie hlava rodiny.)

V mene Boha: Otca, Syna i Ducha Svätého. Amen.

Milá moja rodinka, tak prišli Vianoce. Celý tento rok nám priniesol chvíle, o akých sme predtým ani nesnívali. Veľa vecí bolo inak, v mnohom sme museli svoj život zmeniť. A ani o týchto Vianociach sme dlho nevedeli, ako ich vlastne budeme prežívať. No ony prišli a prišli by aj vtedy, ak by bolo všetko zatvorené a každý bol úplne izolovaný vo svojom dome. Vianoce totiž nie sú o veľkých slávnostiach ani o tradíciách. Sú o príchode Božieho Syna na svet. A táto správa by nám znela za každých okolností. Príchod Božieho Syna nemôže predsa žiadna komisia zakázať, ani obmedziť. Pán Ježiš Kristus teda prichádza aj do tohto dnešného zneisteného sveta a prináša istotu, o ktorú sa možno oprieť, prináša lásku, prináša pokoj. Čo viac si môžeme priať? Jeho dary robia Vianoce Vianocami a tak keď On k nám prichádza, Vianoce sú tu a my môžeme aj teraz začať s ich slávením a radovať sa.

Čas radosti, veselosti

1. Čas radosti, veselosti nastal požehnaný, keď Spasiteľ, Vykupiteľ narodil sa z Panny; v mestečku Betleme v jasličkách na slame leží malé Pacholiatko na zime, leží malé Pacholiatko na zime.
2. Čo sme všetci ľudia hriešni / túžobne čakali, / to anjeli pre svet celý / mocne zvestovali; / a preto plesajme, / spolu sa radujme. / Pacholiatko - Nemluvniatko vítajme, :/:
3. Spasiteľu, nebies Kráľu, / Pane náš Ježiši, / z čistej Panny narodený, / Poklad náš najdrahší, / Kriste náš, Pane náš, / skloň sa k nám ako Pán, / a z milosti do radosti uveď nás! :/:

Evanjelium podľa Lukáša 2. kapitola, verše 2-14: „V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vládárom bol Kyrénios. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula Ho plienkami a uložila v jasliach, lebo v nocľahárni pre nich nebolo miesto. A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali

na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bázňou veľkou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach. A hneď s anjelom sa zjavilo množstvo rytierstva nebeského, ktorí chválili Boha a volali: Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Aby sme si počuté Božie slovo aj srdcom privlastnili skrze vieru, vyznajme ju spoločne slovami ***Apoštolského vierovyznania***:

Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.

Verím v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel a pochovaný bol; zostúpil do pekiel, v tretí deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

Verím v Ducha Svätého, svätú cirkev všeobecnú, spoločenstvo svätých, hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.

Deti môžu predniesť básničku alebo modlitbičku. Napr.:

Otvorte brány dokorán, prichádza požehnaný Pán,
Kráľ nad kráľov najslávnejší a Spasiteľ najmocnejší,
prináša radosť, spasenie, nech znejú piesne oslavné:
Požehnaný Boh náš, Stvoriteľ všetkých nás!

Otvorte brány dokorán, by mohol Kristus vojsť i k vám,
cestu Jemu pripravujte a s láskou Ho privítajte,
nech vojde večnej slávy Kráľ, Boh, ktorý človekom sa stal:
Požehnaný Boh náš, Stvoriteľ všetkých nás!

Skloňme sa a takto sa pomodlíme:

Láskavý náš nebeský Bože, ďakujeme Ti za to, že si aj v tomto zvláštnom roku stál verne pri nás. Aj keď nás postretlo mnoho skúšok a navštívení, Ty si nám ukázal aj svoju lásku a milosť a dokázal nám, že hoci na nás kadečo dopustíš, nikdy nás neopustíš. Dával si nám mnoho darov –

vieru, silu, nádej – a dávaš nám aj dnes ten najvzácnejší dar – svojho Syna. Vidíme tak, že Tvoja milosť stále trvá. Preto sa radujeme, ďakujeme Ti a oslavujeme Tvoje meno. Veď v Tvojom Synovi prichádza dnes na svet Tvoje nebeské kráľovstvo. Kiež to tento svet spozná, vidí a radostne Tvojho Syna víta a Tebe na slávu spieva. Amen.

Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príď kráľovstvo Tvoje! Bud' vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I neuvod' nás do pokušenia! Ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva naveky. Amen.

Sláva Bohu: Otcu, Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz i vždy, na veky vekov. Amen.

Na záver si ešte spoločne zaspievajme pieseň „Tichá noc“.

1. Tichá noc, svätá noc. Usnula zem celá, dvaja len bdejú v Betleheme; v jasliach Dieťa tam utešené tíško, spokojne spí tíško, spokojne spí.
2. Tichá noc, svätá noc. / Anjeli priniesli / najprv pastierom radostnú zvesť, / z nej teší sa i dnes celý svet: / Prišiel Spasiteľ k vám! ./:
3. Tichá noc, svätá noc. / V Ježiši-Dieťati / Boh sa láskavo usmieva nám, / anjel zvestuje: Bud' pokoj vám! / Kristus je daný nám. ./:

A teraz už *milosť Pána nášho Ježiša Krista a láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými nami. Amen.*

Štedrovečerná kázeň

„Boha nikto nikdy nevidel; jednorodný Syn Boží, ktorý je v lone Otcovom, ten Ho známym urobil.“ Ev. Jána 1,18

Stalo sa vám už, že ste prišli domov, niekto pozeral televíziu a to, čo pozeral, vám nedávalo zmysel? Mne sa to často stáva vtedy, keď niekto pozerá tenis. Hoci viem, že Slovensko hrá dôležitý zápas, keď vidím dvoch hráčov, zdajú sa mi úplne rovnakí. Len jednému mám držať palce a druhému tú výhru až tak nedoprajem. Ale ako ich rozoznať? Sám ich nerozoznám, a preto sa vždy, hanbanehanba musím opýtať niekoho, kto ten zápas sleduje. Opýtať sa niekoho, kto tých hráčov dobre pozná aj podľa fyzického výzoru a možno by toho nášho spoznal, aj keby ho stretol v rúšku v Galante na predvianočných nákupoch...

Pri tenise nie je až také dôležité, aby sme poznali svojho hráča, tam je človek iba divákom. Tým, že tomu nerozumie, nemôže nijako zmeniť výsledok. Ale otázkou je, kde je úplne nevyhnutné, aby sme vedeli, ktorý jeden konkrétny je ten pravý, a ktorí všetci ostatní sú tí „ľaví“. Teraz by sa zdalo, že kázeň bude o partnerských vzťahoch, ale nie je to tak. Dnes chceme hovoriť o Bohu. O pravom Bohu a o tom, ako Ho môžeme poznať a rozoznať. Chceme hovoriť o Bohu, ktorý dokáže zmeniť ľudský život, o Bohu, ktorý dokáže naplniť život novým zmyslom a dať mu skutočnú hodnotu, aby si človek nepoložil ťaživú otázku: Načo som na tomto svete vlastne bol a aký to malo celé zmysel? Chceme hľadať Boha, na ktorého sa dá spoľahnúť v každej chvíli, či už vo chvíľach radosti alebo hraničnej beznádeje či smútku. Chceme poznať Boha, ktorý je skutočný, ktorý je sám sebou a nemení sa podľa toho, ako sa my cítime alebo akého boha by sme si práve v tej-ktorej chvíli želali. Chceme nájsť Boha, ktorý môže zachrániť alebo zahubiť ľudský život.

Často sa však stáva, že človek má len akúsi vlastnú predstavu boha. V podvedomí si vymyslí, čo by tak potreboval, očakával, aké sú jeho predstavy či túžby, a vytvorí si svojho vlastného boha, svoje vlastné náboženstvo. A také náboženstvo sa mu páči. Úplne mu vyhovuje. Splňa všetky jeho očakávania. V prípade, že narazí na nejaký problém, ľahko a rýchlo si svojho boha prispôsobí novým okolnostiam. Mohli by sme ho nazvať prispôsobivým bohom. Prispôsobí sa nám tak dokonale, že často ani nevieme, že vôbec existuje. Skoro ako obľúbené tričko. Mám ho na sebe, viem, že ho mám, ale okrem času prezliekania si ho vôbec neuvedomujem. Väčšinou ho ani nevidno. Nemusíme mu venovať žiadnu pozornosť – dokonca aj keby bolo trošku rozpárané, nikto by si to nevšimol. Tak to môže byť aj s bohom, ktorého sme si vytvorili sami.

Vianočné obdobie bolo plné naháňania sa po obchodoch. Zvykli sme si vyberať si, čo sa nám páči. Aj pri hľadaní Boha môžeme postupovať podobne. Dnes sa nám ponúkajú rôzne možnosti - bohovia z rôznych náboženstiev. Môže sa nám páčiť akási neosobná bytosť, či energia nad nami, môže sa nám páčiť skutočnosť, že aj my sami sme súčasťou boha... Boh, ktorý nás svojou príťažlivosťou osloví, práve pre Toho sa môžeme rozhodnúť. Alebo bud'me ešte múdrejší! Podobne ako chodíme nakupovať do Billy, Kauflandu či Tesca, všade si vyberieme tie veci, ktoré sa nám zdajú najvýhodnejšie alebo najlepšie, tak si do svojej pomyslenej nákupnej tašky môžeme dať rôzne prvky z rôznych náboženstiev. Jednoducho si vyberieme zo širokej ponuky. Teda druhým bohom môže byť nami vybraný boh, ktorého uznáva mnoho ľudí /je súčasťou niektorého náboženstva/ alebo si poskladáme boha z rôznych ponúkaných možností. Teda boh ako nákupná taška, do ktorej si povkladáme svoj vlastný „nákup“.

Ak chceme hľadať skutočného Boha, takého, ktorý nie je iba našou predstavou, takého, ktorého si neposkladáme z jednotlivých súčiastok, musíme ísť oveľa hlbšie v hľadaní. Keď sme v hľadaní úprimní, nutne musíme naraziť na skutočnosť, že medzi nami ľuďmi a Bohom je veľmi veľký rozdiel. V podstate

hľadáme Boha a nevieme presne, čo hľadáme. A možno sa nám niekedy aj zdá, že už sme Ho aj našli, ale o toľko nás presahuje, že Ho nedokážeme prijať. Akoby sme sa stratili v hustej hmle a hľadali sme cestu von. Tá hmla či ten neopísateľný rozdiel medzi človekom a Bohom sú pre nás neprekonateľné. Nevieme prísť k jasnému výsledku, nevieme nájsť svoju vlastnú cestu. Je to niečo podobné, ako keby tí mladší z nás mali objasniť zákony chromozómov. Alebo tí starší z nás by mali objasniť nevysvetlené otázky kvantovej fyziky. A to sa ľuďom podarilo. Teda ten rozdiel nie je až taký veľký, ako je medzi človekom a Bohom.

Jediná šanca je, že ako pri tenise mi niekto znaly povie, ktorý hráč je náš, podobne ako zákony chromozómov a otázky kvantovej fyziky príde objasniť vedec, nám musí prísť ukázať pravého Boha niekto, kto Ho dobre pozná. Niekto, kto Ho pozná v každej situácii a dokáže sa vyznať aj v tej hmle, v ktorej sme my stratení.

Dovoľte jeden príbeh: Syn jedného muža bol odsúdený na dlhý čas do väzenia. Otec syna bol odkázaný na jeho pomoc, a preto sa vybral do Washingtonu, aby prosil prezidenta o milosť pre syna. Nedostal sa k prezidentovi, lebo ten bol veľmi zaneprázdnený. Sadol si preto na schody vedúce do parlamentu a plakal. Videl to synček prezidenta, prišiel k nemu a opýtal sa ho, prečo plače. Chlapček to precítil a povedal: „Ja vás zavediem k prezidentovi“. Otec uveril a chlapček ho skutočne zaviedol zadnými dverami k svojmu otcovi.

Tak je to aj s Bohom. Sami by sme sa k Nemu nikdy nedostali, ale niekto, kto ho dobre pozná, nám môže otvoriť oči a povedať nám, aký Boh v skutočnosti je. To sa stalo v Pánu Ježišovi Kristovi. „*Boha nikto nikdy nevidel; jednorodeny Syn Boží, ktorý je v lone Otcovom, ten Ho známym urobil.*“

Dnes si pripomíname narodenie Božieho Syna, ktorý nám ako jediný môže zjaviť, predstaviť, zoznámiť nás so svojím Otcom. Večer si budeme pripomínať, že Boží Syn sa narodil na tento svet ako malé dieťa. To ale nestačí, aby sme skutočne poznali Boha. Ježiš Kristus sa musí narodiť aj v každom z nás - a potom môžeme začať poznávať Boha ako tí, ktorí už neblúdia v hmle. Nemusíme si vytvárať boha ako tričko, nemusíme si nakladať jednotlivé časti ponúkaných bohov do našej nákupnej tašky. Môžeme poznať Boha tým najosobnejším spôsobom, môže sa narodiť v našom srdci a môže zmeniť náš život. Ak vám niekto bude rozprávať o Bohu a nebude rozprávať o Ježišovi Kristovi, tak o Bohu nevie vôbec nič. Nemôže. Bez Ježiša Krista, ktorý ako jediný má právo zoznámiť človeka s Bohom, je akékoľvek poznanie Boha len ľudským tápaním a ľudskou predstavou. Ten Ježiš Kristus sa raz narodil ako malé dieťa, vyrástol a hovoril o svojom Otcovi. Ten Ježiš Kristus sa aj v tieto dni chce narodiť aj do tvojho života a tak ťa zoznámiť so svojím Otcom. Dovoľíš Mu to? Amen.

Miroslav Kerekréty, zborový farár